

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์ได้เข้ามายึด主导ที่อธิบายประจําวันของมนุษย์ นับตั้งแต่การคิดนําความคิด การนําเสนอสื่อสารและการประกอบอาชีพ ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและสอดคล้องกันขึ้น ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า ประเทศไทยพัฒนาไปได้ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้น จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสำคัญ ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดี ประชาชนก็จะมีความเป็นอยู่ดีด้วย ดังที่ นิตา สยามเรียบเรียง (2527:69) ที่กล่าวว่า "ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ความเป็นอยู่ของประชากรเกือบทุกมุมโลก ที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า เราได้ใช้วิทยาศาสตร์ ปรับปรุงคุณภาพชีวิต ให้อยู่ดีกินดี สะดวกนานับประการ" ซึ่ง วรรณาพิพารอคแรงค้า (2532:46) ก็ได้กล่าวเช่นกันว่า "วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนับเป็นส่วนสำคัญ ในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมตลอดจนทำให้มนุษย์มีความสอดคล้องกัน มีความสุขและมีชีวิตที่มีคุณภาพ"

การจัดการศึกษาสำหรับประชาชนภายในประเทศให้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีความรู้ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ทันต่อการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ และเป็นการช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว อีกด้วย

เนื่องจากความสำคัญของการศึกษา ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ล่าง
กราฟทางศึกษาธิการ จึงได้บรรจุวิชาวิทยาศาสตร์เข้าไว้ในหลักสูตร มีการจัดการเรียน
การสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนทุกรายดับการศึกษา โดยในระดับประถมศึกษา ได้บรรจุ
วิทยาศาสตร์ไว้รวมกับวิชาสังคมศึกษาและสุขศึกษา ที่เรียกว่ากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิต (สปช.) ในรายดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้จัดไว้ในกลุ่มวิชาบังคับ ในลักษณะของการ
บูรณาการวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ ในรายดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดไว้ในกลุ่มวิชาบังคับ
เลือกให้ศึกษาวิชาเคมี วิชาชีววิทยาและฟิสิกส์แยกต่อขยายรายวิชาโดยเฉพาะ

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เดิมนี้ ตัวครุจจะเป็นผู้บรรยายแบบ
บอกให้รู้ในเนื้อหาตั้งที่ แมร์แซลแลนเบร็กแมน (Marshall & Burkman อ้างถึงใน
วรรณพิพา รอดแรงค้า 2529:24) กล่าวว่า "เน้นเฉพาะความรู้ ความจำในเนื้อหาวิชา
เท่านั้น โดยไม่เน้นให้นักเรียนแสดงกิจกรรมที่แท้จริงของวิทยาศาสตร์เท่าที่ควร การเรียนรู้
ของนักเรียนโดยอาศัย การสอนแบบบังคับเดิมนี้เด็กจะได้รับเพียงความรู้แต่ไม่ได้พัฒนาทักษะ
และการบวนการต่าง ๆ ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์"

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่ผ่านมาบัน ทำให้นักเรียนไม่
ได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่แท้จริง แต่ในปัจจุบันวงการศึกษาทราบหนักดีแล้วว่า วิทยาศาสตร์
ประกอบด้วย 2 ส่วน คือส่วนที่ว่าด้วยตัวความรู้ของธรรมชาติที่เกิดจากการค้นพบ กับส่วนที่
เป็นวิธีการหรือกระบวนการที่ใช้ในการค้นหาความรู้ จึงทำให้การจัดการศึกษาวิทยาศาสตร์
มีการปรับเปลี่ยนไปโดยเฉพาะ เมื่อมีการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี (สสวท.) ขึ้นเมื่อปี 2514 ซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ในการพัฒนาและปรับปรุง
หลักสูตรวิทยาศาสตร์ ที่ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ใหม่
เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใน
ปัจจุบันและเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่เป็นเครื่องมือสำคัญ
ในการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐาน

ของการศึกษาขั้นสูงต่อไป จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) (กรมวิชาการ 2532:37) โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชา
วิทยาศาสตร์ไว้ว่า

1. เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการ ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของวิทยาศาสตร์
2. เพื่อให้มีความเข้าใจในลักษณะ ขอบเขต และข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์
3. เพื่อให้มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า และคิดค้นทางวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี
4. เพื่อให้เป็นคนมีเหตุผล ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เชื่อและ
ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา รัก สนใจ และฝรั่งในเรื่องวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี
5. เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มวลมนุษย์
และสภาพแวดล้อมในเชิงที่มีอิทธิพลและผลกระทบซึ่งกันและกัน
6. เพื่อให้นำความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้
ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและการดำรงชีวิต

จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามุ่งให้เด็กพัฒนา¹
ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์
ดังนี้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร
การสอนวิทยาศาสตร์ ก็ควรจะจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดหาเหตุผลด้วยตนเอง โดย
อาศัยทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ในกระบวนการสืบเสาะหาความรู้นั้น อย่างไรก็ตาม
นักเรียนส่วนมากยังมีปัญหา ในด้านการเรียนรู้ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์อยู่มากตั้งงาน
วิจัยของมาโนช วราทพุกผล (2523:70) ได้วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะ²
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น³
กิ่งฟ้า สินธุวงศ์ และคณะ (2525:113) ได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่องทักษะกระบวนการ
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะกระบวนการ

วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียน 14 โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนรวมของแต่ละกลุ่มทักษะและ อธิบาย นนพิกัด (2530:85) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขึ้นism สมที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนรวม

จากผลงานการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาขึ้นอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ยังไม่บรรลุความมุ่งหมายของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ซึ่งนักเรียนต้องได้รับการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่

นักการศึกษาหลายท่าน เช่น กางเย่ (Gagné 1965) เฮอร์รอน (Herron 1972) และ โอดี้ (Okay 1972) ได้ลงความเห็นในแนวเดียวกันว่า การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้เกิดขึ้นในตัวเด็กเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการศึกษาวิทยาศาสตร์ นิตา สยามรักษ์ (2527:72) ได้กล่าวทำนองเดียวกันว่า "การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญทางการศึกษา เพราะทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นวิธีการค้นคว้าหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์" จะเห็นได้ว่าทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

กระบวนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แนวใหม่ จะเป็นวิธีได้ก็ตามจะประสบผลสำเร็จเพียงใดนั้น ครุเป็นผู้หนึ่งที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการช่วยเหลือให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ดังงานวิจัยของ จริยา สิงคณา (2519:94-96) ที่พบว่าตัวประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนคือครุ ทักษะการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน และวิธีสอน

วิธีการหนึ่งที่จะทราบพฤติกรรมการสอนของครูหรือวิธีการตรวจสอบพฤติกรรมการสอนนี้ อาจทำได้โดยการสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างเป็นระบบ (Kyriacor, Chris & Graham (1982:3-11) การสังเกตวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาการสอนของครูและควบคุมพฤติกรรมการสอนของครู ให้เป็นไปในแนวทางที่ส่งเสริม ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ หรือช่วยให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทิศทางที่พึงประสงค์ การตรวจสอบพฤติกรรมการสอนของครู จะเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพของการสอนและพัฒนาระบบการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษา (ธีระชัย ปุรุณโชติ 2515:13)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในการสำรวจหาความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์และครูเป็นบุคคลที่มีบทบาทช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะและความองค์ความทางสติปัญญา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเห็นสมควรที่จะทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของครุวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดขอนแก่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของครุวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดขอนแก่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่จะศึกษาประกอบด้วย 13 ทักษะดังนี้
 1. ทักษะการสังเกต (Observing)
 2. ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล (Inferring)
 3. ทักษะการจำแนกประเภท (Classifying)
 4. ทักษะการวัด (Measuring)
 5. ทักษะการใช้ตัวเลข (Using Numbers)
 6. ทักษะการสื่อความหมาย (Communicating)
 7. ทักษะการพยากรณ์ (Predicting)
 8. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์/สเปลส์ และสเปลส์/เวลา
(Space/Space relationships and Space/Time relationship)
 9. ทักษะการกำหนดและควบคุมตัวแปร (Controlling variables)
 10. ทักษะการตั้งสมมุติฐาน (Formulating hypothesis)
 11. ทักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร (Defining operationally)
 12. ทักษะการทดลอง (Experiment)
 13. ทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป (Interpreting data and making conclusion)
3. การศึกษาพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ใช้การสังเกตแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ข้อทอกลังเบื้องต้นในการวิจัย

1. พฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ ในช่วงที่เข้าไปสังเกตการสอนในห้องเรียนถือว่า เป็นพฤติกรรมการสอน ที่ครูสอนในห้องเรียนตามสภาพปกติ เนื่องจากได้สร้างความคุ้นเคยแล้ว
2. การสังเกตพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ คำนึงถึงการที่ครูได้ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติพฤติกรรมใด ๆ เท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงความคืบของ การปฏิบัติ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์ หมายถึง วิธีการและการแสดงออกทุกชนิดที่ครูใช้หรือปฏิบัติในขณะปฏิบัติการสอนแต่ละครั้งในรายวิชาวิทยาศาสตร์ 101 ที่ก่อให้เกิดได้พัฒนาทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์

ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ หมายถึงทักษะที่นักวิทยาศาสตร์และผู้นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาแก้ปัญหา ใช้ในการศึกษาค้นคว้า สืบเสาะหาความรู้ และแก้ปัญหา ประกอบด้วย 13 ทักษะคือ

1. ทักษะการสังเกต (Observing)
2. ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล (Inferring)
3. ทักษะการจำแนกประเภท (Classifying)
4. ทักษะการวัด (Measuring)
5. ทักษะการใช้ตัวเลข (Using numbers)
6. ทักษะการสื่อความหมาย (Communicating)
7. ทักษะการ预言กรณ์ (Predicting)
8. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์/เปล แสงสเปลส์/เวลา

(Space/Space relationships and Space/Time relationship)

9. ทักษะการกำหนดและควบคุมตัวแปร (Controlling variables)
10. ทักษะการตั้งสมมุติฐาน (Formulating hypothesis)
11. ทักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร (Defining operationally)
12. ทักษะการทดลอง (Experiment)
13. ทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป (Interpreting data and making conclusion)

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ที่สังกัด กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครุวิทยาศาสตร์ ที่จะนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการสอน ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์แก่นักเรียน
2. เป็นแนวทาง สำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ในระดับ มัธยมศึกษาที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนาตัวครุผู้สอนวิทยาศาสตร์ เช่น อบรมครุวิทยาศาสตร์ ให้เข้าใจพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์แก่นักเรียน
3. เป็นแนวทาง ในการศึกษาค้นคว้าวิจัย และวิจัยพฤติกรรมการสอนทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของครุวิทยาศาสตร์ต่อไป